

Η 557Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οί ιεροί ναοί της Παναγίας Χρυσελεύσης καί της Ἀγίας Σοφίας Στροβόλου διοργάνωσαν στίς 28 Μαΐου 2010 ἐκδήλωση γιά τήν 557η ἐπέτειο τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατ' αὐτήν ἀνεγνώσθη καί ὁ ἀκόλουθος χαιρετισμός τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου:

«Μέ βαθιά συγκίνηση χαιρετίζουμε τήν ἀποψινή ἐκδήλωση, ἡ ὁποία ἀναπλάθει στίς σκέψεις μας τήν ἀποφράδα ἐκείνη μέρα τῆς 29ης Μαΐου 1453. Πρόκειται γιά τήν πεντακοσιοστή πεντηκοστή ἑβδομη (557η) ἐπέτειο τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν Πόλεων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μέ τήν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ ὑπερχιλιετής ἱστορία τῆς λαμπρῆς καί ἑνδοξῆς Βυζαντινῆς μας Αὐτοκρατορίας.

Κατά γενική ὁμολογία, τό Βυζάντιο κατόρθωσε τό μεγάλο ἄθλο νά ἀναζυμώσει τόν ὑπόδουλο στούς Ρωμαίους Ἑλληνισμό. Αὐτή ἡ ἴδια ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ὑπῆρξε ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἱδρυσῆς τῆς ἐλληνικῆς δημιουργίας. Ἰδιαίτερα, ὅμως, τονίζουμε, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Μακεδονικῆς Δυναστείας, αὐτή ἔγινε καθ' ὁλοκληρία, καί σέ ὅλες τίς δραστηριότητες καί ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τῆς, καθαρά ἐλληνική.

Ἡ 29η Μαΐου 1453 βύθισε σέ βαρύτατο καί ἄληκτο πένθος τό Ἕθνος. Παρά ταῦτα, ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός δέν ἄφησε τήν ἀπαισιοδοξία καί τή μιζέρια νά τόν καταβάλουν. Ἀντίθετα - καί τοῦτο εἶναι τό ἐξόχως σημαντικό καί ἰδιαίτερα σπουδαῖο - ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἀλώσεως ὁ λαός μας ἄρχισε νά καλλιεργεῖ μέσα του τήν πίστη στήν ἀπελευθέρωση. Ἀξιοσημεῖωτοι εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ θρυλοί, οἱ παραδόσεις καί τά δημοτικά τραγούδια

- πλήθος όλόκληρο - πού ο λαός μας έπλασε, μετουσιώνοντας τίς
ελπίδες, τά όνειρα καί τίς προσδοκίες του σέ άκατανίκητη πίστη
καί πεποίθηση γιά τήν Έθνεγερσία. Άρκεϊ νά θυμίσουμε, ότι τό
δημοτικό μας στιχούργημα

«Σώπα, Κυρά Δέσποινα, καί μήν πολυδακρύζεις.

Πάλι μέ χρόνους μέ καιρούς, πάλι δικά μας θά 'ναι!»

συγκινεί καί στίς μέρες μας κάθε ευαίσθητη ελληνική καρδιά.

Μπροστά στό μεγαλείο τής θυσίας τών υπερασπιστών τής Βασιλίδος τών Πόλεων ύποκλινόμαστε βαθιά. Γονυκλινείς μνημονεύουμε τό μεγαλομάρτυρα Αυτόκράτορα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, ό όποιος από τή μιά μεριά, μέ τήν ήρωϊκή άπάντησή του πρός τό Μωάμεθ «τό δέ τήν πόλιν σοι δοῦναι οὔτ' έμόν έστιν, οὔτ' άλλου τών κατοικούντων έν αύτῇ. Κοινή γάρ γνώμη πάντες αύτοπροαιρέτως άποθανοῦμεν καί οὔ φεισόμεθα τής ζωῆς ήμῶν», καί από τήν άλλη, μέ τό μαρτυρικό του θάνατο, διέσωσε τήν τιμή καί τήν άξιοπρέπεια τής φυλῆς.

Ύποκλινόμαστε, άκόμη, καί μνημονεύουμε καί τούς λίγους εκείνους υπερασπιστές τής Κωνσταντινουπόλεως, οί όποιοι άγωνίστηκαν δίπλα, καί κάτω από τίς όδηγίες τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καί έπесαν καί αύτοί, ήρωϊκά μαχόμενοι, στήν άπέλπιδα προσπάθεια νά σώσουν τή Βασιλίδα τών Πόλεων.

Όλοι τους - καί ό μαρτυρικός Αυτόκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος καί οί ήρωϊκοί συμπολεμιστές του - μέ τό μεγαλείο τής θυσίας τους έπισφράγισαν τήν ιστορική ένότητα τής ελληνικής ψυχῆς, αλλά καί κληροδότησαν στό υπόδουλο Γένος τίς άκατάλυτες ήθικοπνευματικές εκείνες δυνάμεις, από τίς όποιες έξεπήδησε ή Έθνεγερσία τοῦ 1821.

Άσφαλέστατα, ή σημερινή μέρα δέν προσφέρεται γιά έορταστικές έκδηλώσεις καί πανηγυρισμούς. Άντίθετα, άποτελεϊ, άφορμή γιά έθνική περίσκεψη καί έσωτερικούς προβληματισμούς. Ίδιαίτερα γιά μās έδῶ στήν Κύπρο, πού γιά τριανταέξι τώρα χρόνια σηκώνουμε τό σταυρό τής τουρκικῆς εισβολῆς, τοῦ ξεριζω-

μοῦ τοῦ μισοῦ μας πληθυσμοῦ καί τῆς κατοχῆς τοῦ βόρειου τμήματος τῆς νήσου μας, ἡ ἐπέτειος τῆς 29ης Μαΐου 1453 ἀποτελεῖ μέρα δυσβάστακτης ὀδύνης, ἀλλά συγχρόνως καί μέρα ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ. Χρέος ὅλων - ὅλου τοῦ ῥθνους - εἶναι νά ἐμβαθύνομε μέ σεβασμό στά γεγονότα τῆς ἐποχῆς καί νά ἀντλήσουμε τά ἀναγκαῖα μηνύματα καί τά χρήσιμα διδάγματα, πού ἀπαιτοῦν οἱ καιροί. Θά μπορέσουμε, ἔτσι, περισσότερο σοφοί καί φωτισμένοι, νά πορευθοῦμε ὑπεύθυνα τήν ὁδό, πού ἐπιτάσσει τό ἱστορικό μας χρέος καί ἡ ἔνδοξη πατρογονική μας κληρονομιά. Χρέος καί εὐθύνη, ἀκόμη, ὅλων ἐμᾶς ἐδῶ στήν ἡμικατεχόμενη Κύπρο, εἶναι νά συνεχίσουμε τόν κοινό μας ἀγῶνα μέχρι τήν ἄγια καί εὐλογημένη ὥρα τῆς ἀπελευθέρωσης καί τῆς δικαίωσης. Δέν πρέπει, μέ τή στάση καί τήν ἀνοχή μας, νά ἐπιτρέψουμε νά χαθοῦν καί ὅποιοιδήποτε ἄλλοι ἀγαπημένοι μας τόποι, οὔτε καί νά ὑπάρξουν καί ἄλλες χαμένες πατρίδες.

Θερμά εὐχαριστώντας καί συγχαίροντας τούς Αἰδεσιμωτάτους Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ναῶν Παναγίας Χρυσελεούσης καί Ἀγίας Σοφίας Στροβόλου, ὡς καί τούς Ἀξιοτίμους Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους τούτων, γιά τήν ὠραία πρωτοβουλία τους νά διοργανώσουν τή σεμνή αὐτήν ἐκδήλωση, ἐπιδαφιλεύουμε πρὸς ὅλους τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας, μνημονεύουμε τίς ψυχές τοῦ Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν συμπολεμιστῶν του καί εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεός κατατάξει μέν αὐτές σέ σκηνές δικαίων, εὐλογεῖ δέ, φωτίζει καί ἐνισχύει ὅλους - Ἡγεσία καί λαό - ὥστε ἅπαντες νά ἐργαζόμαστε πάντοτε μέ γνώμονα τό ἐθνικό συμφέρον, τήν ἀπελευθέρωση τῆς σκλαβωμένης μας σήμε-
ρα γῆς καί τήν εὐτυχία καί τήν προκοπή τοῦ λαοῦ μας».